

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/67/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010221
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315010221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Davidom Lindtnerom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.06.2015 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

U. O. F.Č., G.. XX.XX.XXXX/XXXX Z. K., E.
K. K., F. P. Č.. XX, E..Č.. Z.
Z. Z. F. K. U. XX.XX.XXXX,

je vinný, že

v čase o 06.00 hod. dňa 05.10.2014 v Bratislave, na ul. Mikoviniho presne nezisteným predmetom na motorovom vozidle zn. E. Q., N.: O. zelenej pastelovej metalízy poškodil zámok na dverách vodiča, následne vnikol do vozidla odkiaľ odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. Sony Xperia Z1 v hodnote 549,50,-€, 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 7620 v hodnote 30,-€, 1 ks navigačný prístroj zn. Navon v hodnote 324,50,-€, 2 ks ovládača na bránu spolu v hodnote 55,-€, rôzne tankovacie bločky, faktúru za veterinárne služby, potvrdenie o PZP k uvedenému vozidlu, 1 ks pánske slnečné okuliare v hodnote 187,50,-€, drobné mince ruskej meny v hodnote 47 rubľov čo je 0,93,-€, pričom predmetné veci vložil do tašky a následne manipuloval s poistkovou skriňou vozidla následkom čoho sa vozidlo stalo nepojazdné, čím takto poškodenému P. G. spôsobil škodu krádežou vo výške 1.147,43,-€ a škodu poškodením vozidla vo výške 100,-€,

pričom skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 67/2013 zo dňa 31.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.06.2013, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ ods. 3 písm. a/Tr. zákona,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

- elektronické zariadenie zabudované v OBD konektore určené na vypnutie imobilizéra motorového vozidla,
  - 1 ks obojstranný nástrčkový kľúč obalený samolepiacou páskou určený na vylamovanie zámkov motorových vozidiel,
  - 1 ks permanentný magnet,
  - 1 ks prípravok na násilné pretáčania valcov cylindrických vložiek autozámkov v tvare plochého kľúča s vnútornou drážkou 77 mm (surový kľúč)
  - 1 ks prípravok na násilné pretáčania valcov cylindrických vložiek autozámkov v tvare plochého kľúča s vnútornou drážkou 76 mm (surový kľúč)
  - 1 ks celokovový multifunkčný nástroj zn. Letherman Fuse,
  - 1 ks ploché dláto s prebrúseným ostrým,
  - 1 ks plochý skrutkovač neznámej značky dĺžky 155 mm,
  - 1 ks plochý skrutkovač neznámej značky dĺžky 320 mm,
  - 1 ks kliešte štípacie neznámej značky o dĺžke 150 mm s upravenom ostrým činnej časti čelustí na strihanie drôtov a káblov,
  - 1 ks kliešte zn. Knipex Kobra o dĺžke 305 mm,
  - 1 ks vymeniteľná činná časť do ručného náradia (skrutkovač),
  - 1 ks vymeniteľná do ručného náradia (skrutkovač),
  - 1ks vymeniteľná obojstranná činná časť do ručného náradia,
  - skrutkovač s krížovou činnou časťou,
- ktoré sú uložené v sklade OR PZ Bratislava III - odbor kriminálnej polície.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd pošk. P. G., G.. XX.XX.XXXX, E.. K. O., R. F.. Č.. XXX, U.dkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody a po vyhlásení obžalovaného O. F. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov a oboznámením sa so znaleckými posudkami ich čítaním. Na záver sa súd oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný O. F. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku. Uviedol, že dňa 5.10.2014 mal nastúpiť o 10.00 hod. do práce na poštu. Na pošte pracoval na pozícii intervenčný pracovník pošty - mechanik. Mal so sebou ruksak, v ktorom mal desiatu a veci, čo používa v práci na pošte. Boli tam multifunkčné kliešte a „blitzky, ktoré používa na šroubovanie hrdzavých šroubov. V práci tieto veci používa na to, aby v prípade, že sa pokazí stroj, ktorý posúva balíky, vedel tento opraviť. Tieto veci si berie vždy so sebou, pretože pracuje aj doma, kde má rozostavaný dom a rád používa vlastné náradie. V to ráno mal so sebou psa, ktorého mal od kamaráta a staral sa o neho od kedy mu zomrela mama. Psovi hádzal loptičku a táto loptička mu zabehla pod auto, preto ju išiel spod auta vybrať. Keď obišiel auto zbadal, ako na prednom sedadle niekto sedel. Zaklopal mu na okno, on sa na neho pozrel, vyšiel z auta a začal utekať. Všimol si, že na aute bol otvorený kufor. Na prednej sedačke vozidla videl náradie pre zlodějov, pozná to preto, lebo je bývalý zloděj. Vybral loptičku spod auta, dal ju psovi do papule a dal mu povel, aby išiel domov, pes je na to cvičený. Chcel zavolať policajtov, ale mal vybitý mobil.

Nabíjačku na telefón má doma aj v práci, ale v ten deň si zabudol predmetný telefón nabiť. Následne si sadol do toho auta a čakal, kým príde niekto s mobilom, alebo niekto od toho auta. Mal ísť do roboty až o 10.00 hod. takže mal čas. Do toho motorového vozidla si sadol preto, že vedel, že „vymákol“ zlodēja a chcel od majiteľa nejakú odmenu za to, že toho zlodēja prichytil. Nevidím nič zlé na tom, že si do toho auta sadol, keď bolo otvorené. Potom zbadal, ako išli z Mikovíniho ulice 3 osoby - dve ženy a jeden chlap. Sedel v aute, čakal čo bude a chcel si od nich vypýtať mobil. Chlap pristúpil k autu a keď chcel otvoriť dvere, tak tento chlap dvere zatlačil a povedal mu, aby sa nehýbal, lebo ho strelí. Nepochyboval, že by ho mohol streliť, pretože na spolujazdcom sedadle bola položená kabela a na nej bola položená slzotvorná pištoľ. Z auta chcel v obave o svoj život vybehnúť zo spolujazdcovej strany, ale tie dve ženy sa mu zapreli do spolujazdcových dverí, aby ich nemohol otvoriť. Potom sa mu podarilo pretlačiť vodičove dvere a vybehol z auta. Ten chlap skočil na neho zozadu, zvalil ho na zem a pridusil ho. Dostal sa do bezvedomia a prebral sa až na to, ako leží na bruchu a chlap na ňom sedí. On nikomu nič nespravil, bál sa o svoj život. Potom prišla sanitka, bolo tam veľa policajtov, poškodený sa ku nemu ešte vrátil a bil ho ešte aj pred policajmi a pýtal sa ho kde má tie veci, čo ukradol. Mal otras mozgu, pred vyšetrovateľom sa povracal a odviezli ho potom do nemocnice.

Ku fotodokumentácii v znaleckom posudku KEÚ PZ BA ČES: 14559/2014, obžalovaný uviedol, že obojstranný nástrčkový kľúč obalený samolepiacou páskou určený na vylamovanie zámkov motorových vozidiel, permanentný magnet, prípravok na násilné pretáčania valcov cylindrických vložiek autozámkov v tvare plochého kľúča s vnútornou drážkou 77 mm (surový kľúč) a prípravok na násilné pretáčania valcov cylindrických vložiek autozámkov v tvare plochého kľúča s vnútornou drážkou 76 mm (surový kľúč) sú veci, ktoré mu nepatria. Ku skutočnosti, že sa tieto veci našli v jeho ruksaku obžalovaný uviedol, že tieto veci našiel v aute na sedadle vodiča a následne si ich dal do svojho ruksaku. Okrem toho si do ruksaku dal aj elektronické zariadenie zabudované v OBD konektore určené na vypnutie imobilizéra motorového vozidla. K tomuto zariadeniu uvádza, že ako bývalý zloděj vie, že takýmto zariadením je možné naštartovať japonské autá, ale iba do roku 2005, avšak chýba tam nástavec, bez ktorého to nie je možné naštartovať, čo svedčí o tom, že tam bola tretia osoba. Ostatné veci ako celokový multifunkčný nástroj zn. Letherman Fuse, ploché dláto s prebrúseným ostrým, plochý skrutkovač neznámej značky dĺžky 155 mm, plochý skrutkovač neznámej značky dĺžky 320 mm, kliešte štípacie neznámej značky o dĺžke 150 mm s upravenom ostrým činnejšou časťou čeľustí na strihanie drôtov a káblov, kliešte zn. Knipex Kobra o dĺžke 305 mm, vymeniteľná činná časť do ručného náradia (skrutkovač), vymeniteľná obojstranná činná časť do ručného náradia a skrutkovač s krížovou činnou časťou patria jemu. Ku zaisteným rukaviciam uvádza, že patria jemu a fasujú ich na pošte. Rukavice má dva páry a mal ich v tom čase na sebe na sebe, pretože psovi hádzal loptičku, aby nemal zaslintané ruky. Žiadne rukavice do koša nehádzal. Je mu ľúto, že došlo k takémuto problému. Poškodený ho na základe profesionálnej deformácie odsudzuje k niečomu, čo nespáchal.

Svedok - poškodený P. G., na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že ráno išiel manželku vyprevadiť do práce, boli u švagrovcov a nechcel u nich ostať bez manželky, tak išiel s ňou a so švagrinou. Celý večer mal zlý pocit, pretože si v aute zabudol mobilný telefón a nechcelo sa mu pre neho ísť. Zrazu som zbadal, že niekto je v mojom aute na sedadle vodiča. Zrazu zbadal, že niekto je v jeho aute na sedadle vodiča. Keď prichádzali k autu, obžalovaný sa na sedadle natiahol tak, ako keby chcel spať, alebo driemal v aute. Správal sa ako keby to auto bolo jeho, asi preto, aby si ho nevšimli. Nato povedal manželke, aby zavolala políciu. Manželke spadla polícia z linky a švagriná potom volala na políciu znova. Potom pristúpil k dverám vodiča a začal kričať na tú osobu čo tam robí a povedal mu, že je policajt. V jeho ruke zbadal nôž - bol to jeho vlastný nôž /poškodeného/, ktorý mal v aute. Snažil opustiť vozidlo a on sa ho pokúšal vo vozidle zadržať tým, že sa opieral o dvere, aby ich neotvoril. Potom sa snažil utiecť cez druhé dvere, ale tadiaľ mu to nešlo a tak začal kopať do dverí vodiča. Keď začal kopať do dverí, nechcel aby ich poškodil, tak ich otvoril a on vtom vybehol z auta. V ceste mu stála jeho manželka, ktorú odhodil a udrela sa o strom. Začal ho prenasledovať a keď ho dobehol, zozadu ho chytil za bundu, sotil ho dopredu a obaja spadli na zem. Na zemi na neho skočil, nasadil mu páku a čakal na príchod polície. Polícia prišla v podstate hneď a nasadili mu putá. V čase, keď držal obžalovaného v páke registroval nejakého chlapa, chudého v šiltovke a mikine, najprv ho to nenapadlo, ale potom predpokladal, že to mohol byť jeho komplic. Keď tomuto chlapovi manželka povedala, že polícia je na ceste, tento odišiel. Osoba, ktorú v rozhodnom čase zadržal, sa nachádza na hlavnom pojednávaní, je to obžalovaný, ťažšie ho spoznal, pretože v čase spáchania skutku bol trochu pribratejší. Keď obžalovaného prenasledoval, tento mal na sebe ruksak a oblečenú čiernu mikinu, a čierne tepláky. Utekal za ním aj preto, lebo si myslel, že v tom ruksaku boli jeho veci. V rozhodnom čase aj v súčasnosti je príslušníkom PZ, a to už

18 rokov. Osobne ppráp. E. nepoznám a stržm. VP. nepozná. V rozhodnom čase učil aj na policajnej akadémii a menovaných policajtov nepozná ani ako svojich študentov. Týmto policajtom povedal, že je ich kolega. V jeho vozidle sa žiadna strelná zbraň nenachádzala, pretože vo vozidle zásadne zbraň nenecháva. V minulosti zbraň pri sebe nosieval, ale v rozhodnom čase zbraň pri sebe nemal, nakoľko to jeho manželka namietala a celý zákrok by vykonal inak, keby mal zbraň pri sebe. Nemá plynové ani vzduchové zbrane, je vlastníkom niekoľkých strelných zbraní. On svoju tašku v aute nemal. Takú plátenú zelenú tašku Ikea, aká bola nájdená vo vozidle, nevlastní. Tenisovú loptičku nemal, ani nehrá tenis. Nie je pravdou, že by povedal obžalovanému, že ho strelí, pretože pri sebe nemal zbraň. Svoj nôž jasne videl v ruke obžalovaného, pretože má čiernu rukoväť a výraznú striebornú koncovku na rukoväti.

Svedkyňa K. G., manželka poškodeného, na hlavnom pojednávaní potvrdila skutočnosti, ktoré o priebehu skutku uviedol poškodený P. G.. Uviedla, že v rozhodnom čase prišli k autu spolu s manželom a jej sestrou, pričom si všimli v ich aute neznámeho muža. Manžel sa ho opýtal, čo tam robí, povedal mu, že je policajt, on nekomunikoval a držal v ruke nôž. Muž sa dobíjal von z auta, chcel vystúpiť z auta aj cez vodičove dvere, aj cez spolujazdcove dvere. Cez dvere spolujazdca nemohol vyjsť, pretože mu v tom bránila. Potom sa mu to podarilo cez vodičove dvere, vybehol z auta, pričom ju po ceste odhodil a utiekol smerom do lesa. Manžel utekal za ním, v lese ho chytil a tam ho spacifikoval. Ona volala hliadku, ktorá prišla dosť rýchlo. Pamätá si, že páchatel mal oblečené niečo tmavé. Pamätá si, že na chvíľu tam dobehol nejaký chlap, pýtal sa jej čo sa stalo a keď mu povedala, že hliadka je na ceste, odišiel preč.

Svedok ppráp. P. E., na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že s operačným volal okolo 06.00 hod. Boli kúsok od miesta, kde im operačný povedal, že kolega v civile má zadržaného páchatela. S kolegom Z. potom prišli na miesto, kde badali poškodeného, ktorý zaisťoval obžalovaného, ktorý ležal na zemi. Odovzdal im ho, založili mu putá. Obžalovaného sa opýtal či má nejaké zranenie, nevedel príliš rozprávať, iba chrčal, bol pri vedomí. Obžalovaný ležal na zemi, poškodený mu držal ruky za chrbtom. Na mieste videl čierny ruksak. Následne zavolali sanitku. Poškodený mu bezprostredne potom ako prišli na miesto povedal, že videl vo svojom aute obžalovaného a potom ako ho vyzval, tak videl v jeho ruke nôž a potom ako obžalovaný z auta vystúpil a začal utekať, poškodený ho dobehol a spacifikoval. Poškodeného nepozná, prvýkrát ho videl na mieste incidentu. Povedal nám, že potom ako poškodený vyzval obžalovaného,

Svedok stržm. V. Z., na hlavnom pojednávaní uviedol zhodné skutočnosti ako svedok E.ý. Potvrdil, že boli vyslaní operačným na miesto, kde sa po príchode skontakovali s poškodeným, ktorý im uviedol, že našiel vo svojom motorovom vozidle obžalovaného. Obžalovaný sa nachádzal v parčíku na Račianskom mýte, na mieste pri obžalovanom sa nachádzal čierny ruksak, nejaká loptička a nejaké veci na vylamovanie a nejaká rušička. Následne dal obžalovanému putá, zavolali RZP, ktorí mu poskytli pomoc na žiadosť obžalovaného. Poškodeného nepozná.

V rámci doplnenia dokazovania obhajca obžalovaného navrhol, aby súd vypočul švagrinú poškodeného, ktorá mala byť prítomná pri tejto udalosti a tiež vypočul vyšetrovateľa pána U. za účelom preverenia možných zásahov do dátumov a časovej roviny výsluchov svedkov a poškodeného.

Súd vyhodnotením návrhov na doplnenie dokazovania dospel k záveru, že vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré by mohli byť zistené výsluchom ďalšej osoby /sestry svedkyne G., ktorá bola prítomná v rozhodnom čase na mieste činu sa jedná o okolnosť, ktorá bola zistená už skôr vykonanými dôkazmi /výpoveď poškodeného a svedkyne G.. V súvislosti s postupom vyšetrovateľa v prípravnom konaní sa súd so zákonnosťou postupu OČTK už dostatočne vysporiadal s tým záverom, že nezistil žiadne procesné pochybenia, ktoré by mali za následok porušenie práv obvineného a výsluch vyšetrovateľa realizujúceho v prípravnom konaní predmetnú trestnú vec možno preto označiť za dôkaz nepodstatný pre meritórne rozhodnutie súdu /takýto postup súdu je súladný aj s konštantnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR/. Ku tvrdeniu obžalovaného, že podľa jeho názoru boli výpovede svedkov napísané vopred súd len pre úplnosť dodáva, že všetky svedecké výpovede boli realizované za prítomnosti ustanoveného obhajcu obvineného. Z uvedených dôvodov súd v zmysle ustanovenia § 272 ods. 3 Tr. poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil so zápisnicou o obhliadke miesta činu, vykonanej dňa 05.10.2014 o 09.25 hod., z ktorej vyplynulo, že pri obhliadke motorového vozidla Toyota Avensis, N.: O., na ktorom je poškodený a nefunkčný zámok na ľavých predných dverách, sa na prednom sedadle

spolujazdca nachádza plátenu tašku tmavozelenej farby v ktorej sa nachádza mobilný telefón zn. Sony Xperia Z1, mobilný telefón zn. Nokia 7620, navigačný prístroj zn. Navon, 2 ks ovládača na bránu, pánske slnečné okuliare, drobné mince ruskej meny v hodnote 47 rubľov a ďalšie veci, ktoré boli vrátené poškodenému. Vo vozidle je vytrhnutý plastový kryt skrinky a na podlahe sa nachádza nôž so 17 cm čepeľou a rukavicami. V parčíku sa na zemi nachádza 1 ks plastovej pogumovanej rukavice /stopa č. 2/, mobilný telefón Samsung čiernej farby, ďalej asi 6 metrov na chodníku sa na zemi nachádza kovový kľúč na imbusové nadstavce, karabínka, kožené púzdro s 3 ks kovovými kľúčmi s imbusovým koncom, magnet, pričom vedľa týchto vecí sa na zemi nachádza uzatvorený čierny ruksak, v ktorom je multifunkčné náradie s púzdrom, dláto, malý a veľký skrutkovač, štípacie kliešte, kliešte zn. Knipex a 2 ks kovové nástavce. V ruksaku sa ďalej nachádza okrem iných aj preukaz poistenca a karta Dopravného podniku na meno O. F., jedna nastrihnutá tenisová loptička. V odpadkovom koši vo vzdialenosti asi 6 metrov sa nachádza rozstrihaná mikina čiernej farby /stopa č. 9/ a dve pogumované rukavice /stopa č. 10/.

Súd sa následne na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán podľa § 268 ods. 2 Tr. oboznámil so znaleckými posudkami KEÚ BA, ČES: PPZ -KEU-BA-EXP-2014/14559 ich prečítaním, zo záverov ktorých vyplynulo, že na vecných stopách č. 2, 7,9 a 10 /pravá a ľavá rukavica, 2 ks čierne rukavice, mikina/ bola z biologického materiálu zistená zhoda s DNA profilom osoby O. F.. Elektronické zariadenie zabudované v OBD konektore určené na vypnutie imobilizéra motorového vozidla je zariadenie v kriminalistickej praxi používané pri krádežiach motorových vozidiel za účelom vypnutia imobilizéra, kedy je vozidlo možné naštartovať aj bez použitia kľúča os vozidla.

Keďže v priebehu prípravného konania vznikli pochybnosti o zdravotnom stave obvineného, bola do konania pribratá znalkyňa z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria MUDR. J. W., zo záverov znaleckého posudku č. 5/2010 ktorej vyplynulo, že u obžalovaného sa jedná o abnormne štruktúrovanú osobnosť s dissociálnymi rysmi a prejavmi sociálnej maladaptácie.

Z odborného vyjadrenia k hodnote odcudzených vecí vyplynulo, že celková hodnota týchto vecí je 1.147,43.- Eur.

K hodnoteniu výpovedí svedkov:

Obžalovaný O. F.

Súd skutočnostiam, ktoré v rámci svojej obrany uviedol obžalovaný, vyhodnocujúc jeho výpoveď vo vzájomnom kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi, neuveril. Výpoveď obžalovaného je nesúladná so všetkými ďalšími s vecou súvisiacimi produkovanými dôkazmi, pričom jeho obranu jednoznačne vyvracajú výpovede poškodeného a svedkyne G., ktorí v zásadných bodoch zhodne popisali okolnosti prítomnosti obžalovaného v motorovom vozidle poškodeného, ako aj výpovede svedkov - príslušníkov PZ, pričom všetky tieto výpovede korešpondujú s ostatnými zabezpečenými technickými dôkazmi, teda jednak zaistenými vecami /obsah plátenej tašky zanechanej obžalovaným vo vozidle, obsahom ruksaku obžalovaného, ostatné veci zaistené na trase, po ktorej sa obžalovaný pokúsil o útek/. Výpoveď obžalovaného súd hodnotí v celom rozsahu ako účelovú, vedenú prirodzenou snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní snažil svoju výpoveď účelovo prispôbovať podľa okolností tak, aby operatívne odstraňoval zjavné alogizmy, ktoré z jeho verzie skutkových okolností vyplynuli, pričom vypovedal absolútne nepresvedčivo. Súd miestami nadobúdala presvedčenie, že pokiaľ obžalovaný skutočne veril, že by jeho absurdné tvrdenia mohli súd presvedčiť o tom, že je „obeťou nedorozumenia“ vyplývajúceho z jeho snahy pomôcť poškodenému, jedná sa v myslení obžalovaného o hlboký kognitívny deficit. Napriek tomu, že z ustálenej judikatúry týkajúcej sa hodnotenia dôkazov je zrejmé, že súd nie je povinný zaoberať sa všetkými obrannými tvrdeniami obžalovaného, najmä pokiaľ sa jedná o tvrdenia v kontexte ďalších dôkazov tak triviálne, iracionálne a nelogické ako je tomu v tomto prípade, súd v krátkosti, nakoľko sa jedná skutočne iba o jednoduché logické vývody vyššie uvedených dôkazov, ku ktorým musí dospieť každý čo i len trochu rozumne uvažujúci objektívny pozorovateľ, uvádza úvahy, pre ktoré obžalovanému neuveril:

- obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že vo svojom ruksaku mal okrem desiaty vecí, ktoré používa v práci na pošte a to multifunkčné kliešte a „blitzky, ktoré používa na šroubovanie hrdzavých šroubov. Po tom, ako súd obžalovaného oboznámil so zápisnicou o ohliadke z miesta činu a závermi znaleckých posudkov KEÚ BA obžalovaný potvrdil, že aj ostatné veci - ploché dláto s prebrúseným ostrým, plochý skrutkovač, vymeniteľná činná časť do ručného náradia (skrutkovač) a skrutkovač s krížovou činnou

časťou nájdené v ruksaku sú jeho. K dôvodom potreby nosenia aj týchto vecí do práce a ich účelu v rámci jeho pracovnej činnosti sa obžalovaný už nevyjadril,

- obžalovaný odmietol, že by mu patrili veci ako obojstranný nástrčkový kľúč obalený samolepiacou páskou, permanentný magnet, ploché kľúče /ktoré sú v kriminalistickej praxi používané na násilné pretáčanie valcov cylindrických vložiek auto zámkov/ a elektronické zariadenie zabudované v OBD konektore určené na vypnutie imobilizéra motorového vozidla / jedná sa o zariadenie v kriminalistickej praxi používané pri krádežiach motorových vozidiel, pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní ako podľa svojho vyjadrenia „bývalý zloděj“ preukázal pozoruhodné vedomosti o predmetnom elektronickom zariadení, ktoré bolo paradoxne určené práve na odcudzovanie japonských motorových vozidiel, teda aj vozidla zn. Toyota patriaceho poškodenému/. Potom, ako ho súd konfrontoval so zápisnicou o ohliadke z miesta činu, z ktorej vyplynulo, že sa tieto veci našli v jeho ruksaku obžalovaný uviedol, že tieto veci našiel v aute na sedadle vodiča a následne si ich dal do svojho ruksaku, pričom k dôvodu takéhoto neštandardného konania /teda k potrebe vlastniť veci určené na vlámanie a krádeže motorových vozidiel, keď sa podľa svojho vyjadrenia tejto trestnej činnosti už nedopúšťa/, sa nevyjadril,

- napriek tomu, že obžalovaný má nabíjačku na telefón podľa vlastného vyjadrenia doma aj v práci, práve v inkriminovaný deň si zabudol predmetný telefón nabíť, čoho dôsledkom podľa jeho vyjadrenia bolo, že potom, ako zistil vlámanie do auta poškodeného, nemohol zavolať políciu,

- logický vnútorný rozpor tvrdenia, keď na jednej strane tvrdí, že v motorovom vozidle poškodeného sedel z dôvodu, že chcel od majiteľa nejakú odmenu za to, že zlodēja prichytil, pričom súčasne uviedol, že osoba, ktorá sa vlámala do auta utiekla, obžalovaný nevysvetlil. Rovnako jeho tvrdenie, že čakal v cudzom aute na majiteľa, aby dostal odmenu a na druhej strane tvrdenie, že pred poškodeným utekal z obavy o svoj život, pretože ho poškodený ohrozoval strelnou zbraňou sú vzájomne rozporné, navyše tvrdenie, že strelnú zbraň nemal, poškodený logicky vysvetlil fyzickým zákrokom voči poškodenému namiesto hrozby zbrane a potvrdila ho aj svedkyňa G.,

- tvrdenie obžalovaného, že nevidí nič zlé na tom, že si do cudzieho auta sadol, keď bolo otvorené, nepotrebuje vzhľadom na závery znalkyne o dissociaľne štruktúrovanej osobnosti obžalovaného žiadny ďalší komentár.

Napokon, v kontexte kriminálnej minulosti obžalovaného /zo 16-tich prípadov v dvanástich sa jednalo o majetkovú trestnú činnosť vrátane vlámaní do motorových vozidiel a krádeží motorových vozidiel/ vyznievajú obhajobné tvrdenia obžalovaného o snahe pomôcť poškodenému, skutočne až tragikomicky.

Svedkovia P. G., K. G., P. E., V. Z.

Výpovede týchto svedkov sú kompaktné, bez akýchkoľvek vnútorných protirečení a vzájomne sa bez rozporov v podstatných otázkach priebehu skutku logicky dopĺňajú. Títo svedkovia odpovedali na im položené otázky pohotovo a presvedčujúco. Súd v priebehu hlavného pojednávania nezistil žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by výpovednú hodnotu svedeckých výpovedí poškodených akokoľvek znižovali. Súd pri konštatovaní dôveryhodnosti výpovedí poškodených vychádzal okrem hodnotenia skutkových okolností tiež zo subjektívneho dojmu o charaktere a osobnostnom profile týchto svedkov, ktorý súd nadobudol v priebehu hlavného pojednávania z bezprostredného kontaktu s nimi, spôsobu ich výpovedí, ich verbálneho prejavu, ich správania sa počas hlavného pojednávania ako aj ich reakcií, čo spoločne v konfrontácii so všetkými ďalšími zadokumentovaným „technickými“ dôkazmi viedlo súd k tomu, že týmto svedkom uveril. Napokon, pravdivosť výpovedí týchto svedkov nebola spochybnená ani samotným obžalovaným, ktorého výpoveď v zásadných skutkových okolnostiach /od času ich vzájomného kontaktu/ s týmito svedeckými výpoveďami korešpondovala.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný. Súd vykonaním dokazovania na hlavnom pojednávaní ustálil a mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný O. F. sa v rozhodnom čase vlámala do motorového vozidla poškodeného P. G. použitím nástrojov, ktoré mal na tento účel pri sebe, z vozidla odcudzil veci uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré vložil do plátenej tašky, následne po príchode poškodeného k autu sa mu podarilo z motorového vozidla ujsť, tašku s odcudzenými vecami zanechal v motorovom vozidle, pričom po krátkom čase bol zadržaný poškodeným. Uvedený skutkový záver súdu samozrejme nevyklučuje, že na predmetnom skutku sa mohla podieľať aj ďalšia doposiaľ nezistená osoba, ktorá sa bezprostredne po skutku podľa obžalovaného a svedkov na mieste činu nachádzala, súd je však oprávnený rozhodovať

iba o skutku, ktorý je predmetom obžaloby a o osobách, ktoré sú v zmysle obžaloby z takéhoto skutku dôvodne podozrivé. Takáto potenciálna eventualita, ktorú súd z vyššie uvedených dôvodov skúmať ani hodnotiť nemôže, by však obžalovaného vzhľadom na všetky zistené okolnosti spáchania skutku trestnej zodpovednosti aj tak nezbavovala a ani významným spôsobom neznižovala mieru jeho zavinenia. Rovnako nemožno vylúčiť, že obžalovaný sa okrem odcudzenia vecí nachádzajúcich sa v aute chcel zmocniť aj samotného motorového vozidla /tejto možnosti nasvedčuje elektronické zariadenie určené na krádeže áut japonských značiek/, uvedená možnosť je však iba hypotézou, ktorú nemožno oprieť o ďalšie relevantné dôkazy a keďže zásada materiálnej pravdy vyžaduje, aby súd svoje závery oprel iba o tie skutočnosti a dôkazy, ktoré sú jednoznačné a nepochybné a nie iba v rovine hypotéz, súd sa touto skutkovou možnosťou ďalej nezaoberal. Súd teda vzhľadom na dôkazy jednoznačne a racionálne vyvracajúce priebeh skutku uvedeného obžalovaným dospel k záveru, že zo súboru produkovaných dôkazov možno vo vzťahu k dokazovaným skutočnostiam vyvodiť iba jeden spoľahlivý a nepochybný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného priebehu skutkového deja.

Ku právnej kvalifikácii:

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd pri kvalifikácii konania obžalovaného v celom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou obžaloby. Na podklade vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojim zavineným úmyselným protiprávnym konaním naplnil všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný uvedeného protiprávného konania dopustil v priamom úmysle, pretože svojim konaním motivovaným obohatením sa, chcel spôsobiť majetkovú škodu, pričom tento trestnoprávne relevantný následok aj dosiahol.

Z hľadiska objektívneho mal súd za jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností za preukázané, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného spočívajúcim vo vlamaní sa do motorového vozidla a neoprávnenom získaní do dispozície vecí nachádzajúcich sa vo vozidle a patriacich poškodenému, došlo ku trestnoprávne relevantnému následku, ktorým bolo spôsobenie malej škody na majetku poškodeného dosahujúcej výšku, ktorá je kvalifikačným znakom základnej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1) Tr. zák., pričom sa takéhoto skutku dopustil napriek svojmu predchádzajúcemu odsúdeniu za takýto trestný čin v posledných dvoch rokoch /kvalifikácia podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák./.

Ku náhrade škody:

Súd na hlavnom pojednávaní nemal podklad /relevantný listinný dôkaz o výške skutočnej škody spôsobenej poškodením zámku dverí motorového vozidla poškodeného/ pre možnosť ustálenia nároku na náhradu škody a skúmanie tejto okolnosti by presahovalo potreby trestného konania, preto poškodeného s týmto nárokom odkázal na občianske súdne konanie.

Ku druhu a výške trestu:

O osobe obžalovaného z odpisu registra trestov súd zistil, že bol v minulosti 16 krát súdne potrestaný, z toho 12 krát pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 67/2013 zo dňa 31.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.06.2013, bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Podľa vlastného vyjadrenia bol pred spáchaním skutku a následnom vzatí do väzby zamestnaný na pošte na pozícii intervenčný pracovník pošty - mechanik. Je slobodný a bezdetný.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu /použitie špecializovaného náradia na vlamanie do motorového vozidla/, jeho následok, priame úmyselné zavinenie obžalovaného vedené zisťnou pohnútkou, prevládajúci pomer príťažujúcich okolností z dôvodu neexistencie poľahčujúcich okolností a zistenie jednej príťažujúcej okolnosti, keďže obžalovaný už

v minulosti bol za trestný čin odsúdený a vzhľadom na povahu predchádzajúcich odsúdení /trestné činy krádeže/. Pri tejto priťažujúcej okolnosti súd pritom neprihliadol u obžalovaného na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 67/2013, ktoré bolo dôvodom prísnejšej právnej kvalifikácie skutku obžalovaného v zmysle § 212 ods 3 písm. b) Tr. zák. /keďže v zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 nemožno ako na priťažujúcu okolnosť prihliadnuť na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu/, ale pri konštatovaní záveru o priťažujúcej okolnosti teda o tom, že obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený, vychádzal z jeho predchádzajúcich odsúdení pre trestné činy krádeže a to najmä trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.12.2010, sp. zn. 1T 103/2010, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.05.2012, sp. zn. 46T 71/2011 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.03.2012, sp. zn. 4T 28/2011.

Súd tiež prihliadol na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vyhodnotením týchto skutočností súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného, v rámci tak individuálnej prevencie ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti, je nevyhnutné pôsobiť na neho represívnym trestom odňatia slobody. Je zrejmé, že obžalovaného ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody /skutok uvedený v tomto rozsudku spáchal necelých 20 mesiacov po jeho ostatnom výkone trestu odňatia slobody dňa 28.02.2013/ neodradil od opakovaného spáchania majetkovej trestnej činnosti a teda tresty u obžalovaného nespĺnili /najmä svoj výchovný/ účel. Podľa názoru súdu /aj keď veľmi skeptického/ preto práve iba opätovná izolácia od spoločnosti obžalovaného možno príjme k tomu, aby si konečne dostatočne uvedomil dôsledky svojho protispoločenského konania. Uloženie iného trestu nespojeného s obmedzením jeho slobody považoval súd jednak vzhľadom na osobu páchatel'a ako aj na okolností, za ktorých skutky spáchal /najmä malý časový odstup od posledného výkonu trestu odňatia slobody/ za nedostačujúce, nakoľko takýto trest by podľa názoru súdu v prípade obžalovaného nespĺnil svoj preventívny ani výchovný účel. Z týchto dôvodov súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby odňatia slobody zvýšenej o jednu tretinu z dôvodu preváženia priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. v trvaní 16 mesiacov s jeho zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Súd zároveň obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pretože vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že tieto veci patrili obžalovanému a súčasne boli použité a určené na spáchanie trestného činu.

Podľa názoru súdu tresty, ktoré boli obžalovanému uložené sú dostatočné, adekvátne a spravodlivé a splnia svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.